

dække Udgiften, men at der blev en Beholdning af 35 Rd. 79 $\frac{1}{2}$, som er opført som extraordinair Indtægt. Det forekommer mig nu, at Indstillingen herom ikke passende har sit Sted under Udgiften; thi Summen findes ikke under Udgiften. Feilen er den, at Indtægten er opført for lille. Indtægten har i Virkeligheden været 582 Rd. 22 $\frac{1}{2}$, hvilket Beløb man har havt liggende i Kassen fra det foregaaende Aar; nu har man deraf brugt 546 39 $\frac{1}{2}$, og Resten er ført til Indtægt. Feilen bestaaer nu deri, at man skulde have ført hele Beløbet til Indtægt, saa vilde Summen være kommen til virkelig Udgift, medens den nu, saavidt jeg har opfattet det, ikke er kommen til Udgift i Regnskabet. Den er holdt indenfor Linien, og derfor forekommer det mig, at det ikke er passende siden at udtale sig derom ved Udgiften, men at dette bør stee ved Indtægten. Det er allerede af den ærede Ordfører udhævet, at den Sum, hvorom der her er Tale, 2400 Rd., ikke er bevilget ved Finantsloven, men ved en Tillægsbevillingslov af 27de December 1857 for Finantsaaret 1857—58. Naar derhos Indstillingen gaaer ud paa, at det passerer, at et ved Finantsloven for 1857—58 bevilget Beløb af 546 Rd. 39 $\frac{1}{2}$ er kommet til Udbetaling i Finantsaaret 1858—59, ere disse Ord urigtige; thi Beløbet er ikke bevilget ved Finantsloven for 1857—58, men ved den ovennævnte Tillægsbevillingslov af 29de December 1857. Jeg mener derfor, at denne Indstilling maa udgaae, og jeg antager, at Udvalget da til anden Behandling vil stille et Forslag, for at finde den rigtige Form, efterat Indstillingen er udgaaet. Udvalget vil da atter kunne tage under Overveelse, hvor den bedste Plads er til at anbringe Indstillingen, om det skal være under den 3die eller den 11te Antegning.

Ministeren for Kongerigets særlige Finantser: Jeg skal tage mig den Frihed at henlede Opmærksomheden paa den Indstilling, som vil komme under Afstemning efter Nr. 14 af Udvalgets Forslag under denne Afdeling, nemlig Indstillingen ved den tredie Antegnelse til den polytechniske Lærestanstalt. Saavidt jeg forstod, anmodede den ærede Ord-

fører om, at der maatte foretages en særlig Afstemning over dette Punkt, og det er mig meget kjær, da jeg derved faaer Leilighed til at sige nogle Ord derom. Det vil erindres, at den Indstilling, Statsrevisionen har gjort ved dette Punkt, gaaer ud paa, at Overstridelsen 700 Rd. ikke kan passere. Det kommer herved, synes mig, paa en passende Maade til Overveelse, hvad Betydning det maatte have, naar man saaledes til en Udgift, der har fundet Sted ved Thingets Beslutning, fastsætter, at denne Udgift ikke kan passere. Der er allerede idag afstemt om et lignende Punkt med Hensyn til den omtalte Hjælpkasse ved Theatret, men ved dette Punkt fandt jeg det ikke nødvendigt at gjøre en Bemærkning, da det forekom mig, hvis jeg ellers har opfattet Forholdet med Hensyn til Hjælpkassen rigtigt, som om Thingets Beslutning kunde faae sin fulde Udførelse, idet jeg antager, at Pengene ere tilstede i Theatrets Beholdning, og der altsaa blot er Tale om Beløbets særlige Stilling i denne Beholdning. Naar dette altsaa ikke godkjendes af Rigsdagen, antager jeg det som simpel Følge deraf, at disse Penge fremtidigt betragtes som en integrerende Deel af Theatrets Kassebeholdning, og Thingets Beslutning vil saaledes kunne faae sin tilbørlige Virkning. Det her omhandlede Punkt angaaer derimod et Forhold, som er forskjelligt herfra, thi her er Tale om nogle Penge, som virkelig ere udgivne til 10 forskjellige Functionærer, fra hvilke man ikke kan antage, at de let kunne faaes tilbage. Der bliver altsaa, hvis Thinget skulde vedtage, at denne Udgift ikke kan passere, Spørgsmaal om, hvad der da i denne Anledning vil være at foranstalte. Nu forekommer det mig, at man i denne Henseende kun kan tænke sig en af to Ting. Der kan da for det Første gjøres Ansvar gjældende i Anledning af en saadan Post, som er foreslaaet ikke at skulle passere — og da bliver det jo at prøve, hvorvidt vedkommende Minister derfor maatte staae til Ansvar; men jeg antager, at efter denne Posts hele Natur og de Bemærkninger, der ere saubne saavel fra den ærede Ordfører idag som fra Folkethingets Udvalg, vil det være overordentlig lidet sandsynligt, at man skulde tænke paa at gjøre constitutionelt Ansvar gjældende for en